

Arrest

nr. 120 911 van 18 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 17 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MICHOLT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 31 januari 2013 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 20 december 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Tibetaanse afkomst en bent u geboren in de Volksrepubliek China (VRC), meerbepaald in het Gongkar district in de Lokha prefectuur. U verklaarde dat u in 2003 op illegale wijze naar India vluchtte. U reisde illegaal naar Nepal van waaruit u via de 'Reception Centra' naar Dharamsala, India reisde. In India ging u ongeveer twee jaar naar school, een instelling van de Tibetaanse overheid in ballingschap. Nadien woonde u in Dharamsala, de plaats waar de Tibetaanse overheid in ballingschap is gezeteld. U verkocht er momo's op straat en soms deed u ook zaken in de verkoop van truien. Sinds 2010 zou u in Dharamsala hebben samengewoond met uw

echtgenoot, die nu nog in Dharamsala is. Omdat u er beperkt zou worden in het verkopen van zulke zaken, waarbij u soms door de politie geld werd gevraagd, en u moeilijkheden had om uw verblijfsdocumenten te verlengen, besloot u India te verlaten. U had een eigen IC (Identity certificate of yellow book) in handen en een smokkelaar zou daarmee uw reis naar Europa hebben geregeld. Eind januari 2013 reisde u met het vliegtuig naar Frankrijk van waaruit u naar België kwam waar u op 31 januari 2013 asiel aanvraag.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een 'green book', een kopie van de 'green book' van uw echtgenoot, enkele foto's, een attest van het Reception Centre in Dharamsala, een kopie van een attest van de Nelen Khang in Nepal, een attest van de CTA en een enveloppe.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling noch voor de status van Subsidiaire Bescherming.

U bent van Tibetaanse origine en beschikt, minstens de jure, over de Chinese nationaliteit. Het CGVS is zich bewust van de huidige precaire situatie van Tibetanen in de Volksrepubliek China (VRC) en erkent een vrees in Vluchtelingenrechtelijke zin in uw hoofdte aanzien van de VRC.

Na uw vlucht uit de Volksrepubliek China in 2003 heeft u van dan (2003/2004) tot begin 2013 in India verbleven. In India ging u ongeveer twee jaar naar school, een instelling van de Tibetaanse overheid in ballingschap. Nadien woonde u in Dharamsala, de plaats waar de Tibetaanse overheid in ballingschap is gevestigd. U verkocht er momo's op straat en soms deed u ook zaken in de verkoop van truien. Sinds 2010 zou u in Dharamsala hebben samengewoond met uw echtgenoot.

Overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet kan een land beschouwd worden als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten. Zoals hieronder uiteengezet kan India voor u worden beschouwd als 'eerste land van asiel'.

Met betrekking tot de bescherming die Tibetanen in India genieten blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is toegevoegd dat de Indiase regering een specifieke regelgeving heeft uitgewerkt met betrekking tot de verblijfssituatie van Tibetanen. Zij kunnen na het doorlopen van een administratieve procedure een verblijfsvergunning bekomen in de vorm van een 'Registration Certificate for Tibetans' (RC). Een dergelijke RC is een verblijfsdocument dat periodiek verlengbaar is. Ook Tibetanen die langere tijd in het buitenland verbleven, kunnen bij terugkeer naar India hun verblijfsrecht opnieuw opeisen en een RC bekomen. Als gevolg van de verschillende regularisatiecampagnes van het afgelopen decennium beschikt zo goed als elke Tibetaan in India actueel over een RC. In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een verblijfsrecht beschikte in India en in het bezit was van een dergelijke RC.

Betreffende de feiten die de aanleiding vormden voor uw vertrek uit India stelt het CGVS het volgende vast. **Ten eerste** haalde u aan dat u moeilijkheden kende om uw documenten in India te vernieuwen (zie gehoorverslag CGVS p.12). Wat deze reden betreft moet het CGVS vooreerst vaststellen dat u deze niet hebt vermeld in de vragenlijst van het CGVS (zie vragenlijst CGVS, ingevuld bij de DVZ op 07/02/2013). Bovendien blijkt uit de informatie van het CGVS, verkregen via de Franse ambassade in Delhi, waarvan een kopie in het administratieve dossier zit, dat u in juni 2011 een IC verkreeg en dat u eind 2012 of begin 2013 een visum kreeg om naar Frankrijk te reizen. Aldus kan redelijkerwijze verondersteld worden dat u toen in orde was met uw documenten in India. Dat u moeilijkheden kende met het vernieuwen van uw verblijfsdocumenten is dus zeer relatief. U voegde daar aan toe dat u bij het vernieuwen om documenten werd gevraagd (zie gehoorverslag CGVS p.13). Echter kan dit niet als een ernstig probleem worden beschouwd dat onder de Vluchtelingenconventie zou vallen. Het is bovendien ook niet uitzonderlijk dat er voor de verlenging van een verblijfsstatuut bepaalde documenten worden opgevraagd. Na veel uitgebreide vraagstelling bleek dat u eenmaal niet in orde was om uw RC te verlengen (zie gehoorverslag CGVS p.13), maar uiteindelijk bleek dat u, na tussenkomst van een advocaat, alles weer in orde kon maken. **Ten tweede** verwees u naar een beperking van rechten in India omdat de politie er een probleem van maakt als u dingen op straat verkoopt (zie gehoorverslag CGVS p.12-14). Hierover kan het CGVS enkel vaststellen dat u, ondanks dit, toch verschillende jaren lang in Dharamsala woonde waar u blijkbaar genoeg geld verdiende om een woning te huren (zie gehoorverslag CGVS p.6). U kon al die jaren lang eten en kleding verkopen om in uw levensonderhoud te voorzien. Uw familie kon, vanuit Tibet, zelfs financieel tussenkomen om uw reis naar Europa te bekostigen (zie gehoorverslag CGVS p.14), terwijl u zelf ook een beetje geld had als

bijdrage aan uw reis. Aldus blijkt dat uw financiële situatie niet van die aard was dat u niet zou kunnen leven in India. Trouwens mag het CGVS hier opnieuw vaststellen dat u hierover niets hebt verteld ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bij het invullen van de vragenlijst (zie vragenlijst CGVS). **Ten derde** gaf u aan dat de mensen in India een slecht beeld hebben over de Tibetanen, maar nergens in uw antwoorden op de vraagstelling van het CGVS hebt u dat toegelicht. Daarbij merkt het CGVS op dat u, ondanks deze verklaring, blijkbaar toch sinds 2003 in India woonde en dat u pas na een periode van ongeveer tien jaar dat land verliet. Aldus kan redelijkerwijze verondersteld worden dat de problemen die eventueel zouden zijn voortgekomen uit dat slechte beeld over de Tibetanen, niet van die aard waren dat u dringend het land diende te verlaten. U hebt tijdens de gehele asielprocedure ook geen enkel incident of probleem met de Indische bevolking concreet aangehaald. Bovendien blijkt zelfs dat u al van in juni 2011 over een IC beschikte. Aangezien u pas begin 2013 India verliet, is het niet aannemelijk dat u werkelijk om dringende en ernstige redenen India zou hebben moeten verlaten. U kon in elk geval sinds 2010 ook al samen met uw echtgenoot wonen in Dharamsala nadat u dat jaar gehuwd was. Deze vaststellingen wijzen er op dat er geen echte redenen, zoals die staan vermeld in de Vluchtelingenconventie, waren om India te verlaten. **Ten vierde** verwees u, bij de vraag waarom u niet naar India zou kunnen terugkeren (zie gehoorverslag CGVS p.15), dat u in India geen vrijheid hebt. Dat dit bestaat uit gelukkig zijn na een dag werk, wil het CGVS niet ontkennen. Toch maakte u niet concreet aannemelijk waarom dat niet het geval zou kunnen zijn in India, zeker gezien bovenstaande vaststelling dat u al die jaren lang in India bleef wonen, er werkte en er huwde en samenwoonde met uw echtgenoot. **Ten slotte** merkt het CGVS hier nog op dat u in Frankrijk geen asiel aanvraag (zie gehoorverslag CGVS p.4). Nochtans kan redelijkerwijze verwacht worden dat men asiel aanvraagt zo snel dat kan indien men werkelijk op zoek zou zijn naar een vorm van internationale bescherming. Ook dat doet vermoeden dat u India niet verliet omwille van redenen zoals die zijn voorzien in de Vluchtelingenconventie. U haalde aldus geen elementen aan waaruit blijkt dat u heeft niet aannemelijk gemaakt dat uw vertrek uit India zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van bovenstaande kan worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat de bescherming die u in India geniet niet reëel zou zijn, noch dat u zich niet langer op deze bescherming zou kunnen beroepen. Deze bescherming kan beschouwd worden als actueel en toereikend, te meer uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tibetanen in India geen risico lopen om naar de VRC te worden gedeporteerd. Er zijn geen gevallen bekend van refoulement door de Indiase autoriteiten van Tibetanen naar de VRC.

Met betrekking tot de mogelijkheid van terugkeer voor Tibetanen naar India die er eerder verblijfsrecht genoten, blijkt uit informatie die aan het administratieve dossier is gevoegd dat Tibetanen die een legaal verblijf in India hebben probleemloos een internationaal reisdocument, namelijk een Identity Certificate (IC), ook wel Yellowbook genoemd, kunnen bekomen bij de Indische autoriteiten. Alsook kunnen Tibetanen op eenvoudige wijze vóór hun vertrek de terugreisformaliteiten in orde brengen, zoals het laten plaatsen van een 'No Objection to return to India' (NORI-stempel) in hun reisdocument, wat slechts een formaliteit is voor de Indische autoriteiten. Het gebeurt slechts sporadisch dat iemand geen Nori-stempel vraagt in zijn IC.

In casu blijkt uit uw verklaringen dat u over een reistitel beschikte in India en in het bezit was van een dergelijke IC. U zou nu deze IC aan de smokkelaar hebben gegeven nadat u aankwam in Europa (zie gehoorverslag CGVS p.5). Deze verklaring kan echter geenszins overtuigen. **Ten eerste** legde u geen enkel document neer ter staving van deze beweerde reis (zie gehoorverslag CGVS p.7). U zou uw IC hebben afgegeven, maar daarnaast legde u geen andere stukken voor ter staving van die reis, zoals instapkaart, bagagestickers of tickets. U gevraagd of er, naast de IC, nog andere documenten of stukken waren die u aan de smokkelaar (of tussenpersoon) gaf, antwoordde u negatief (zie gehoorverslag CGVS p.8). Pas wanneer u gevraagd werd naar de instapkaart, de bagagestickers of tickets, haalde u aan dat u die ook diende af te geven. Aldus komen uw verklaringen weinig coherent over. **Ten tweede** verklaarde u verder ook nog dat u geen enkele weet had van het visum waarmee u Europa kon inreizen (zie gehoorverslag CGVS p.15). U wist niets van een toelating nodig om Europa binnen te reizen en kon zelfs niets vertellen over de beweerde reden van uw bezoek aan Frankrijk. Gezien de strenge en individuele grenscontroles op de Internationale luchthavens, zeker bij het betreden van de Schengen zone, is het niet geloofwaardig dat u geen enkele kennis hebt over het al dan niet valse reisdoel waaronder u Europa binnen reisde. **Ten derde** merkt het CGVS op dat het weinig geloofwaardig overkomt dat u zulk belangrijk document zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, terwijl het uw eigen document betreft, zonder dat u blijkbaar grote moeite deed om het document terug

te vragen, of een volledige kopie te vragen. Immers is de IC een belangrijk document dat uw identiteit kan staven. Het is een officieel identiteitsstuk van de Indische overheid dat iets zegt over niet alleen uw identiteit, maar evenzeer uw plaats van afkomst, uw aankomst in India en uw status in India. Gelet op deze ongeloofwaardige verklaringen ontstaat het vermoeden dat u bewust uw IC achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop uw gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen te verhullen. Daargelaten de vaststelling dat het twijfelachtig is dat u uw IC, gelet op het belang van dit document, zomaar aan de smokkelaar zou afgeven, dient voorts opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Tibetanen die hun IC in het buitenland verloren hebben, contact kunnen opnemen met de Indische ambassade teneinde het verlies van hun IC te melden en eventueel een duplicaat te verkrijgen. Gevraagd waarom u na aankomst in België geen stappen ondernomen heeft om een nieuw IC te bekomen, verklaart u dat dit document hier geen nut heeft (zie gehoorverslag CGVS p.9), hetgeen gezien bovenstaande vaststellingen geen afdoende verklaring is. Gezien het CGVS er redelijkerwijze van uit kan gaan dat u over een IC beschikt/ kan beschikken, en u dus over de mogelijkheid beschikt om met uw persoonlijke documenten legaal vanuit en naar India te reizen, is het CGVS van oordeel dat u met deze documenten zonder meer kan terugreizen naar India waar u uw verblijfsrecht opnieuw kan opnemen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten, zijnde een 'green book', een kopie van de 'green book' van uw echtgenoot, enkele foto's, een attest van het Reception Centre in Dharamsala, een kopie van een attest van de Nelen Khang in Nepal, een attest van de CTA en een enveloppe, merkt het CGVS op dat deze geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Ze kunnen hooguit als een begin van bewijs inzake uw identiteit en huwelijk gelden, hetgeen het CGVS hier ook niet betwist.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u zich niet zou kunnen beroepen op de reële bescherming van de Indiase autoriteiten, noch dat u bij een eventuele terugkeer niet opnieuw zou worden toegelaten tot het Indiase grondgebied. Gezien India in casu kan beschouwd worden als eerste land van asiel overeenkomstig artikel 48/5, §4 van de Vreemdelingenwet, heeft u geen behoefte aan internationale bescherming. Bijgevolg wordt u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij verklaart van Tibetaanse afkomst te zijn, geboren te zijn op 5 februari 1988 te Apurhaphur, Gongkar, Lhoka in de Volksrepubliek China. Verzoekende partij verklaart tot 2003 in China te zijn gebleven. Verzoekende partij brengt geen Chinese identiteitsdocumenten noch andere nuttige elementen aan over China en zij werd evenmin ondervraagd over zijn beweerd Chinese regio van herkomst. Het administratief dossier bevat geen objectieve informatie over de Chinese nationaliteitswetgeving, noch andere informatie die de bewering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij "minstens de jure over de Chinese nationaliteit" beschikt, kan ondersteunen.

De door verzoekende partij neergelegde Tibetaanse documenten waarvan sprake in de bestreden beslissing, zijn ofwel niet vertaald (*Office Reception Centre Kathmandu, Green Book*), ofwel vermelden ze Lhoka Gongkar (*Office Reception Center Dharamsala*) als de geboorteplaats van verzoekende partij. Er werd geen objectieve informatie aangaande de documenten afkomstig van de Tibetaanse autoriteiten in ballingschap bij het administratief dossier gevoegd. Evenmin kan blijken op welke basis deze documenten werden uitgereikt. Derhalve kan de Raad zich niet over de bewijswaarde van deze documenten uitspreken te meer nu de verzoekende partij niet over de Volksrepubliek China is ondervraagd.

Verzoekster vermeldt op haar visumaanvraag dat zij de Indische nationaliteit heeft. Verzoekster werd op dit specifieke punt niet ondervraagd. Er werd evenmin objectieve informatie aangaande de mogelijkheid voor Tibetanen om de Indische nationaliteit te verkrijgen bij het administratief dossier gevoegd. Derhalve kan hier evenmin enige indicatie uit worden afgeleid.

Ten slotte bevat het administratief dossier geen informatie waaruit dat de conclusie in de bestreden beslissing kan blijken dat alle Tibetanen uit de Volksrepubliek China, gezien "de huidige precaire situatie van Tibetanen" *prima facie* de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend.

2.2. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen *“de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen”*. Gelet dat de verzoekende partij niet ondervraagd werd over zijn beweerd Chinese regio van herkomst en er evenmin objectieve informatie inzake de Chinese en Indische nationaliteitswetgeving en de gebruiksmodaliteiten en de bewijswaarde van Chinese en Tibetaanse documenten in het administratief dossier werd opgenomen, is de Raad van oordeel dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat hij niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° moet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

I. VERLOOY

K. DECLERCK